

Justitiedepartementet

ju.remissvar@regeringskansliet.se

Kopia till: ju.birs@regeringskansliet.se

Skickas med e-post

Stockholm den 26 mars 2025

Ang. Remissvar över Effektivare gränsöverskridande inhämtning av elektroniska bevis, SOU 2024:85, ert dnr Ju2024/02660

HI3G Access AB (Tre) har beretts tillfälle att lämna remissvar över Effektivare gränsöverskridande inhämtning av elektroniska bevis, SOU 2024:85, fortsättningsvis kallad Utredningen.

I en allt mer digitaliserad värld där brott begås och planeras digitalt och över landsgränser är behovet av ett gott samarbete mellan de brottsbekämpande myndigheter i olika länder av stor vikt. Tre förstår intentionen bakom ett regelverk som förenklar bekämpningen av gränsöverskridande brottslighet och bolaget är och kommer fortsatt vara behjälplig med utlämnande och bevarande av elektroniska bevis utifrån de regler som beslutas. Tre önskar dock framhålla vikten av ett regelverk som är tydligt och enkelt att tillämpa för tillhandahållarna samt att de redan etablerade kontaktvägarna mellan de nationella brottsbekämpande myndigheterna och tillhandahållarna utnyttjas till fullo även vid förfrågningar från brottsbekämpande myndigheter i andra länder. Vidare bör tillhandahållarna ges ersättning för att kunna täcka de kostnader som detta regelverk för med sig.

Tre lämnar följande remissvar.

1 Allmänna synpunkter

E-bevisförordningen och Budapestkonventionens andra tilläggsprotokoll kommer innebära en möjlighet för utländska brottsbekämpande myndigheter att vända sig till direkt till tillhandahållarna för att bl.a. få datalagrade uppgifter utlämnade. För tillhandahållarna kommer detta innebära flera utmaningar, däribland ökad administration och ökade kostnader. Tre anser att tillhandahållare bör ges möjlighet att täcka sina kostnader vid utlämnande av uppgifter till brottsbekämpande myndigheter oavsett om myndigheterna är nationella eller utländska. Detta är särskilt viktigt i administrativt betungande ärenden. Det kan förväntas att ärenden där utländska myndigheter kontaktar tillhandahållare direkt kommer vara mer administrativt betungande i jämförelse med ärenden från nationella myndigheter där det redan finns upparbetade kontakter och rutiner. Den administrativa bördan vid förfrågningar från utländska myndigheter kommer även förstärkas av regelverkens utformning, som i detalj reglerar olika frister, formulär och förfaranden.

Vidare är det en utmaning hur kommunikation mellan tillhandahållarna och utländska myndigheterna är tänkt att fungera. Fram till att det decentraliserade IT-systemet är på plats finns

inga upparbetade säkra kontaktvägar som går direkt mellan tillhandahållarna och utländska brottsbekämpande myndigheter. Enligt utredningens förslag får handlingar skickas till Sverige på det sätt som parterna i det enskilda fallet överenskommer om.¹ Tre önskar klarhet i hur denna bestämmelse ska tolkas. Exempel på säkra kontaktvägar som ges i utredningen förutom post är kontaktvägar som finns mellan de brottsbekämpande myndigheterna i olika länder.² För det fall en utfärdande myndighet kontaktar en tillhandahållare direkt t.ex. genom e-post, ger utredningens förslag tillhandahållaren möjlighet att i stället för att besvara förfrågan, hänvisa den utfärdande myndigheten till någon av de kontaktvägar som utredningen bedömt som säkra? Det vill säga post eller befintliga kontaktvägar med svenska brottsbekämpande myndigheter.

2 Tillämplighet av sanktionsavgift

För tillhandahållarna, som enbart bör ses som en verkställande part vid utlämnandet av uppgifter, bör det vara enkelt att göra rätt. I E-bevisförordningen finns bestämmelser där tillhandahållaren har möjlighet att invända mot ett intyg av en utfärdande myndighet. Artikel 10 är ett exempel på en sådan bestämmelse där tillhandahållaren har möjlighet att invända på grunderna att denna anser att fullföljandet av intyget skulle kunna inkräkta på immunitet eller privilegier, eller på regler om fastställande eller begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet eller yttrandefrihet i andra medier enligt den verkställande statens rätt. Sådana bedömningar bör i de flesta fall ligga utanför vad som kan förväntas att en tillhandahållare har kännedom om och bestämmelsen bör inte tolkas som en obligatorisk skyldighet. Under alla omständigheter bör det inte finnas en möjlighet att utfärda en sanktionsavgift för det fall en tillhandahållare ej har invänt mot ett utfärdat intyg. Detta synsätt får stöd av Utredningen där det framgår att enbart i de fall som tillhandahållaren inte efterkommer en utlämnande- eller bevarandeorder vars verkställbarhet har bekräftats av den verkställande myndigheten ska det beslutas om sanktionsavgift.³ Ett beslut om sanktionsavgift förutsätter således att tillhandahållaren har vägrat efterkomma en utlämnande- eller bevarandeorder. I artikel 15 i E-bevisförordningen nämns det däremot inte vilka regler enligt bl.a. artikel 10 i samma förordning som en tillhandahållare ska överträda för att det ska bli aktuellt med en sanktionsavgift. Utredningen bör därför klargöra att den verkställande myndigheten inte kan besluta om sanktionsavgift när en tillhandahållare inte har invänt mot en utlämnande- eller bevarandeorder enligt bl.a. artikel 10 och 11 i E-bevisförordningen.

Henrik Ringius

¹ Förslag till förordning (2026:000) med kompletterande bestämmelser om inhämtande av elektronisk bevisning inom Europeiska unionen 9 §.

² Utredningen s. 304 f.

³ Utredningen s. 257.